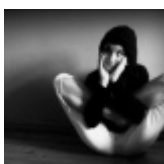

Příběh o muži, který znal šest ásan a o mnichu toužícím po kérce

Barbra Hu
30. 07. 2015

Za poslední dva týdny se mi staly dva legrační a velmi nevšední zážitky. Jistou roli v nich hraje mimo jiné pražský Újezd, Indie, tetování, dharna a karma. Ale hezky popořádku. Důvod, proč se s vámi chci o tyto dvě epizodky podělit, je ten, že podle mě krásně ilustrují, jak si lidská mysl dokáže uplést dokonalé kulisy světa kolem sebe, četné bizarnosti nijak nevyjímaje. Že orientace lidského vědomí k sobě dovede přitáhnout to, co zrovna slouží dobře k tomu, aby se mysl poučila anebo dostala odpovědi na své neuvěřitelné niterné bilancování. A že prostředky k dosažení tohoto pochopení mohou být téměř neuvěřitelné.

Autor:

Barbora Hu

Příběh první - karma a Garuda

Posledních pár týdnů bylo sytých. Divoké dítě hlasitě toužící po lese a jízdě autobusu, létem oslabený provoz jóga studia, více než malé množství soukromých lekcí a osobních konzultací, doutnajícím termín závěrečné práce v rámci osobního studia jógy. Na to vše by se dal nalepit štítek s pojmem "karma". Slovo **karma** [1] jak známo označuje zákon příčin a následků, princip, na základě kterého fungují veškeré interakce mezi mikro a makrokosmem. Skutečnost, že každá akce podmiňuje reakci, která zakládá k další akci atd. Vaříme z ingrediencí, které jsme si obstarali, prostředky kterými disponujeme. Lhala bych, když bych nepřiznala, že meditativní klid mé mysli co čas zakalí ta či ona praktická povinnost vyplývající z konkrétních závazků. Povzdech nad tím, že nemohu jako před lety jen tak nasadit na záda batoh obsahující sešit, tužku, tři trika, legíny, mikinu, peněženku a odjet třeba za týden na jiný kontinent, anebo strávit dvě třetiny dne v meditaci. I má mysl občas zalační po nové zkušenosti, jako by jí nestačilo rozvíjet dál to vše, co má doposavad k dispozici.

Vzpomínala jsem v posledních týdnech s určitou nostalgií na mé cestování po Asii, noci v **ášramech** [2] a rána na horských úbočích. Na všechny lidi, které jsem potkávala, ať už v roli učitelů, nových přátel, nebo nahodilých známých. Kde asi teď jsou a co dělají, jakým směrem šli dál, od doby co jsme se naposledy viděli. Nu a jedu takhle jednou ze studia domů přes Újezd, kam se vypravuji koupit synovi provázek na stavbu skřítkovského domu v zahradě, když mi na rameno zaklepe vysoký čahoun s dredy po kolena. Nevěřím svým očím, protože tenhle chlapík (byť podstatně změněného vzhledu) se jmenuje Garuda. Tedy, pod tímhle jménem jsem ho poznala v Rišikéši, kde jsme spolu zhruba před šesti lety chvíli studovali jógu. Tenkrát byl podstatně vyžilejšího vzhledu a nosil jen bílé oblečení. Izraelec, svého času člen Háre Krišna a dost nekompromisní jogín s umem chytře a provokativně diskutovat o všech šesti ramenech indické filosofie. Poznal mě prý hned, a já jeho vlastně taky. Vystupujeme z tramvaje a sedáme si na schody památníku obětem komunismu. Vypráví mi o svém putování.

Odešel od krišnáků a oženil se s Indkou, učitelkou tantry. Založili v jižní Indii školící středisko pro učitele jógy, rozvedli se. Garuda si oholil hlavu a odjel do Tibetu, nejprve provádět turisty po horách, pak do buddhistického kláštera. Hodně věcí mu došlo, odjel do Francie, kde teď žije. Živí se prodejem košer vín v biokvalitě a píše divadelní hru o spirituálním pokrytectví. Když jsem se ptala, zda učí jógu, odpověděl, že si po letech téměř patnáctileté praxe pamatuje jenom šest ásan, které mu jsou k užitku, a ty že učí. Zbytek toho, co dává dál, jsou jen taneční kroky na rytmus mrknutí vesmírných očí, a ty prý nemají příponu ášana. Loučíme se a Garuda vtipkuje o tom, jak se příště potkáme v Peru nebo u sklenky košer vína. Věřím mu, že jo.

Přemýšlím nad tím, jak spletité jsou cesty osobního rozvoje a jak krásné je nelpět na dosaženém, nehledověť po tom, co právě nelze obsáhnout. Před odchodem zpívá mému dítěti "prabhu dží dájá karó manamé ána basó - božská bytosti, smiluj se nade mnou a osídli mé srdce".

Příběh druhý - dharma a punkový buddhista

Dharma bývá mnohdy definována poměrně okleštěně - jako soubor eticko-morálních povinností a pravidel, které jsou v souladu s karmou konkrétního jedince. Jednoduše řečeno, pokud jste sůl, je vaší dharmou být slaný. Čím slanější solí budete, tím silnější reakce na svoji slanost můžete očekávat. Potíž zde je, že obvykle to kým jsme, postupně a leckdy opravdu krkolomně objevujeme. Každým

pádem jde o široký řád věcí, princip, který věcem samotným dává jejich charakter, který je určuje.

Občas si zcela lidsky bloumám nad niternými voláními po tom, jak dokonale naplnit dharmu žáka, dharmu učitele, dharmu matky, dharmu manželky, dharmu člověka do jisté míry přeci jen zodpovědného za druhé. Přetahuji se s touhou všude obstát, jak nejlépe je to v daný moment možné, a jednotlivá pole počínání co čas vzájemně kolidují. Uvědomuji si, že touha "být všude absolutní ve smyslu formální dokonalosti" je nejen legrační, ale v duchu buddhistické nauky funguje i jako zdroj utrpení.

A tak nasedám na přeplněnou tramvaj číslo 9 u Švandova divadla. Za dvě zastávky většina pasažérů vystupuje a na mém rameni opět přistává cizí ruka. Ruka snědá, lemovaná žlutým rukávem a vínovou pláštěnkou. Tak se otočím a za sebou vidím tři culící se mladé Tibeťany, mnichy. Inu v Praze jich nebývá mnoho k potkání. Mám radost. Ten, kterému patří ruka na mém rameni (pořád drží), mě plynulou angličtinou ozřejmí o tom, že vytetovaná **jantra** [3] na mém rameni je opravdu hezká, a že jantra je opravdu užitečným nástrojem pro dnešní svět. Sympatická debata pokračuje do chvíle, kdy jeden z mnichů, kteří přes Prahu projíždějí, aby zde na nějaké akci oslavili Dalajlamovy osmdesátiny, poznamená, že sám vždycky chtěl tetování, ale jeho řád to neumožňuje.

Má divoká část duše zatepe a hned se táže, co by si nechal vytetovat, když by mohl. A on že prý kocoura, se kterým se přátelil v raném dětství, a kterého měl moc rád. Dodává, že v tomto životě plní svoji dharmu, jak nejlépe může, a že v tom příštím třeba přijde čas na onu kérku. Směji se nahlas a celá tramvaj se k nám pobaveně otáčí. Mnich kvapně dodává, že jeho přání není též síly jako chtění a bažení, jakoby věděl, že mi hlavou prolítne koncept **trišná** (žízně po životě).

Je mi opravdu radostně, lidsky a vřele. Vyprávím epizodu jedné lektorce jógy a ta mě upozorňuje na knížku pojednávající o Dalajlamovi a jeho kočce. Neznám ji, a myslím, že ani ten mnich ve skrytu duše toužící po něčem tak pomíjivém, jako je tetování. Ale možná bude o nás obou, kdo ví.

Koncept apúrva

Apúrva je těžce definovatelným termínem (stranou etymologie), se kterým mě (zřejmě s karmickou) vášní v minulosti trá pilo hned několik mých učitelů. Označuje princip nevidaného, dosud neuskutečněného, nového, které predefinovává realitu skrze "to, co má být uskutečněno". Je jakýmsi latentním principem, který se vyloupne jako základní podmiňující faktor prožívání. Tedy jakýs takýs deus ex machina, uvádějící věci do pohybu na základě příčin, pozměňující jejich působení a tak i následky. Je něčím jako neviditelným pupečníkem spojujícím viditelné (**drišta**) s neviditelným (**adrišta**).

A tak si dál přemýšlím nad nábojem myšlenek a příbojem vnějších okolností, těším se z nevšedních setkání (snad) s nějakým osobním nebo nadosobním poselstvím a přeji všem čtoucím otevřená srdce a klid v bloumání nad tím, co je karmické, co dharmické, co epické a co poetické.

[4]

Barbra Hu [4]

Bára je certifikovanou lektorkou jógy a všestrannou tvůrčí osobností. Vystudovala indologii a

kulturologii, ráda kreslí, píše, baví ji jazz, ilustrace i fotografie. Založila a pustila Bindu Yoga Studio, nyní se věnuje nezávislé lektorské činnosti a terapiím v krásném komorním prostoru na Smíchově. Je autorkou dvou knih o józe, čile se věnuje publicistice na jógová témata.

[5]
[6]
[7]
[8]
[9]
[10]

Veškerý text je majetkem EuroAge, s.r.o. a je vázán autorskými právy. Všechny fotografie jsou buď majetkem EuroAge, s.r.o. anebo jejích partnerů.

Kopírování nebo jiné formy šíření obsahu jsou bez výslovného svolení EuroAge, s.r.o. zakázány.

© EuroAge,s.r.o. 2014

URL zdroje:

<https://www.jogoviny.cz/clanky/jogova-moudrost/pribeh-o-muzi-ktery-znal-sest-asan-o-mnichu-touzicim-po-kerce>

Odkazy

- [1] <https://www.jogoviny.cz/slovník-sanskrtu/karman>
- [2] <https://www.jogoviny.cz/slovník-sanskrtu/asrama>
- [3] <https://www.jogoviny.cz/slovník-sanskrtu/jantra>
- [4] <https://www.jogoviny.cz/clanky-autora/46>
- [5] <http://www.barborahu-yoga.cz>
- [6] <https://www.facebook.com/Barbora-Hu-Yoga-1785670775025889/>
- [7] <https://www.jogoviny.cz/clanky/jogini-sobe/diky-joze-mi-o-nos-cvrnkla-i-indie>
- [8] <https://www.jogoviny.cz/.../clanky-autora/46>
- [9] https://www.jogoviny.cz/profile-lektor_jogy/46
- [10] <http://plus.google.com/103882495866927617690?rel=author>